

WSPOMNIENIE

Profesor Jan Jaroszyński

(1916-1993)

Spółeczność lekarska utraciła wybitnego specjalistę w zakresie psychopatologii i diagnostyki psychiatrycznej - wraz z odejściem Profesora Jaroszyńskiego, wieloletniego kierownika Kliniki Psychiatrycznej Instytutu Psychiatrii i Neurologii.

Jan Jaroszyński urodził się 12 grudnia 1916 roku w Bogucicach w powiecie pińczowskim. Jego ojciec, Maurycy, był profesorem Uniwersytetu Warszawskiego, a matka Janina, z domu Zakrzewska - bibliotekarką. Później Jan mieszkał w Rawie Mazowieckiej, w Mławie i od roku 1925 w Warszawie. W 1926 roku został przyjęty do Gimnazjum im. Władysława IV w Warszawie. Otrzymał tam świadectwo dojrzałości 18.06.1934 roku

W tym samym roku zapisał się na Wydział Lekarski Uniwersytetu Warszawskiego. Absolutorium uzyskał w styczniu 1940 roku, a 14 marca tegoż - dyplom lekarza. Od maja 1940 roku do maja 1941 roku odbywał obowiązkowy staż lekarski w szpitalach warszawskich.

Od 9 maja 1941 roku pracował w Instytucie Higieny Psychiczej aż do czasu powołania go do Wojska Polskiego, co nastąpiło we wrześniu 1944 roku. W wojsku był lekarzem w Batalionie Sanitarnym dywizji piechoty II Armii W.P. Formacja, w której służył, brała udział w walkach nad Nysą i w Saksonii. Po zakończeniu działań wojennych był lekarzem pułku piechoty, po czym w marcu 1946 roku został zdemobilizowany i powrócił do pracy w Państwowym Instytucie Higieny Psychiczej w Warszawie.

Od lutego 1949 roku pracował w Klinice Psychiatrycznej AM w Warszawie, przy czym od października 1950 roku na stanowisku adiunkta. Dodatkowo do października 1952 roku był zatrudniony w Poradni Zdrowia Psychicznego w Warszawie.

Już wtedy opublikował cztery prace: *Metody psychiatrii klinicznej w psychiatrii dziecięcej* (1948), *Metoda Rorschacha w psychozach reaktywnych* (1947), *Układ hierarchiczny tendencji w psychopatii* (1946), *Płonica jako czynnik etiologiczny w zaburzeniach psychicznych* (1951).

W maju i czerwcu 1952 roku uczestniczył w podróży naukowej do Związku Radzieckiego, gdzie miał możliwość zapoznania się z instytucjami naukowo-badawczymi i placówkami psychiatrycznymi.

Z dniem 1 października 1952 roku dr Jan Jaroszyński został zatrudniony w Pomorskiej Akademii Medycznej na stanowisku kierownika katedry jako docent. Pozostawał tu do czasu odwołania przez Ministra Zdrowia co nastąpiło 1 listopada 1953 roku, kiedy to został powołany na stanowisko kierownika działu Psychiatrii w Instytucie Psychoneurologicznym w Tworkach k. Pruszkowa.

W 1948 roku ożenił się z Marią Lubońską. Miał syna Michała, urodzonego 9 kwietnia 1951 roku, a później - drugiego syna, Jana.

Był członkiem: Komitetu Pawłowskiego PAN w latach 1952-1956, Komisji Psychiatrycznej Komitetu Nauk Klinicznych PAN od 1970 roku, Rady Naukowej przy Ministrze Zdrowia i Opieki Społecznej w latach 1968-

1975. Był też ekspertem WHO w latach 1970-1980.

Opublikował około 70 prac naukowych, a wśród nich: *Leki psychotropowe* (1968), *Zespoły zaburzeń psychicznych* (1978), *Wybrane zagadnienia diagnostyki i terapii* (1981).

W roku 1993 (a więc w roku śmierci Autora) ukazało się nakładem Instytutu Psychiatrii

i Neurologii drugie - poprawione i uzupełnione - wydanie pracy pt. *Zespoły zaburzeń psychicznych*. Książka ta, obejmująca zaledwie 100 stron druku, stanowi bardzo cenną pozycję piśmiennictwa lekarskiego i może stanowić wzór - pod względem przejrzystości układu - opracowania o wysokiej wartości merytorycznej i dydaktycznej.

TADEUSZ MARCINKOWSKI
Zakład Medycyny Sądowej
Pomorskiej Akademii Medycznej
Al. Powstańców Wielkopolskich 5
70-110 Szczecin